

HOE IS HET NU MET

AD Utrechts Nieuwsblad zoekt elke week mensen op die in het nieuws waren. Tips? Mail naar un.redactie@ad.nl

Mariska Boshoven

In de rubriek **Hoe is het nu met?** zoeken we mensen op die een rol speelden in het nieuws van een of meer jaren geleden. Hoe gaat het nu met ze? Vandaag: Mariska Boshoven.

‘Kanker ligt altijd op de loer’

Savannah Borst

Ze is 34 weken zwanger als ze hoort dat ze lymfeklierkanker heeft. Tien dagen later komt het zontje van Mariska Boshoven (nu 47) ter wereld. Ze schreef er een boek over. Hoewel ze ‘schoon’ was, stond in de week van de boeklancering haar wereld wéér op de kop.

Het is mei 2016 als de Utrechtse Mariska de diagnose Hodgkin stadium II krijgt, oftewel lymfeklierkanker. Ze is op dat moment zwanger van een jongetje, dat tien dagen later geboren wordt en de naam Fynn krijgt. Ze schrijft veel in die tijd, wat in 2021 resulteert in het boek *Bij jou weet je het maar nooit*. „Ik heb er over getwijfeld omdat het zo persoonlijk is, maar heb er geen seconde spijt van”, zegt ze.

In de week van de boeklancering krijgt ze de uitslag van de halfjaarlijkse controlescan. Het blijkt foute boel; er is weer een lymfoom te zien en ze moet voor de vierde keer behandeld worden.

„Dat was een enorme dreun”, blikt ze terug. „Dat is het altijd, maar nog meer omdat ik mij juist fitter begon te voelen.” De weken erna zijn dubbel voor haar. Ook vanwege de boeklancering, waar ze van wil genieten. „Er kwamen heel veel mooie reacties op mij af, maar je prioriteiten worden ook weer heel helder.” In de twee weken na het slechte nieuws vertrekt ze met haar gezin een weekje naar zee om op elkaar te focussen.

Vriendschappen

Ondertussen krijgt Mariska veel mooie reacties op haar boek. Van zorgverleners tot familieleden van mensen met een ernstige ziekte; voor veel mensen is het herkenbaar wat ze schrijft. „Ik heb zelfs een paar vriendschappen erdoor gekregen. Twee krachtige, mooie en leuke vrouwen die allebei kanker hadden. Inmiddels zijn ze overleden. De een kende ik twee maanden, de ander negen. We werden al snel hecht. We hadden geen klik door de ziekte, maar als mens.” Samen hielpen ze elkaar door rotmomenten heen, maar er werd ook veel gelachen. „Ik had hun vriendschap niet willen missen.”

In de zomer van 2021 begint Mariska met immunotherapie. Na een

▲ **Mariska Boshoven: „Een goede uitslag voelt als een enorm groot cadeau.”**

FOTO ANGELIEK DE JONGE

Wat gebeurde er nog meer in januari 2021?

- Door corona en het koude weer zat de Utrechtse daklozenopvang vol. Utrechtse daklozen werden tijdelijk opgevangen in hotels. Hotels Bunk en Star Lodge uit de stad sprongen bij en verhuurden kamers tegen een gereduceerd tarief aan de gemeente.
- De invoering van de avondklok op zaterdag 23 januari zorgde voor lege straten in Utrecht. Tussen 21.00 uur en 04.30 uur was het vanaf toen verboden om buiten te zijn, tenzij je een geldige reden had.
- Een Chinese kunstenaar plakte een eendensnavel op het Utrechtse icoon nijntje, deed dat nog een aantal keren en had een populaire tentoonstelling in de Chinese miljoenenstad Gunangzhou. Nijntje-uitgever Mercis ondernam actie. „Deze vorm van plagiaat gaat echt te ver.”

paar behandelingen is ze ‘schoon’. Wel heeft ze veel bijwerkingen zoals zenuw- en spierpijnen, waardoor ze nauwelijks mobiel is. Door de behandeling die ze krijgt, weet ze dat de ziekte na een tijdje weer actief zal worden.

„Ik wist: ik ben weer behandeld, schoon, maar weet ook dat het weer

terugkomt.” Dokters vertelden haar dat een jaar of anderhalf een realistische termijn is om schoon te blijven. „Dat zorgde bij mij voor een mentale druk. Ik wilde die tijd benutten om te herstellen, leuke dingen te doen en te ontspannen. Dat lukte niet. Ik bleef in de overlevingsmodus staan. Ik was even klaar met ziek zijn.”

Dat is inmiddels weer anders. Ze geniet nu volop van haar zontje en haar vriend. „Dat ik beter in het hier en nu kan zijn en kan ontspannen voelt een stuk fijner.”

Op fysiek gebied voelt ze zich fitter dan vorig jaar. „Ieder halfjaar heb ik een scan. In februari en ook onlangs in augustus was het goed. Een goede uitslag voelt als een enorm groot cadeau.” Ze probeert zoveel mogelijk in het nu te leven, maar durft ook verder dan een halfjaar te kijken. „Niet om alles vast te leggen, maar het geeft mij perspectief om vooruit te kijken. Ik wil mijn leven leven en blijven dromen. In mijn geval is het ook nog steeds realistisch, maar die ziekte ligt altijd op de loer.”

■ De volledige opbrengst van het boek gaat naar Stichting Ster(k), die zich inzet voor gezinnen die in de zwangerschap geconfronteerd worden met kanker. Haar boek is te koop op mariskaboshoven.nl.

Ik wil mijn leven durven leven en blijven dromen